

سن مجاز کودکان برای ورود به شبکه‌های اجتماعی ۱۶ سال تعیین شد

مرکز مدیریت امداد و هماهنگی عملیات رخدادهای رایانه‌ای با اشاره به قوانین جدید اتحادیه اروپا برای افزایش سن مجاز کودکان در محیط مجازی، نسبت به افشای حریم خصوصی کودکان در این فضا، هشدار داد.

مرکز مدیریت امداد و هماهنگی عملیات رخدادهای رایانه‌ای با اشاره به قوانین جدید اتحادیه اروپا برای افزایش سن مجاز کودکان در محیط مجازی، نسبت به افشای حریم خصوصی کودکان در این فضا، هشدار داد.

با گسترش نفوذ اینترنت دسترسی افراد به خدمات مختلف ارائه شده در فضای مجازی افزایش یافته است. کودکان نیز از این امر مستثنی نبوده‌اند. نسل به نسل شاهد بلوغ توانایی‌هایی آن‌ها در استفاده از فناوری‌های مختلف و استفاده از اینترنت بوده‌ایم و هستیم. متناظر با این پیشرفت‌ها، تهدیدهای مختلف و متنوع موجود در فضاهای مجازی مختلف به ویژه در شبکه‌های اجتماعی که مشخصه اصلی آن‌ها تعامل و ارتباط با سایر کاربران است، نگرانی‌ها در مورد امنیت کودکان و نوجوانان را بسیار افزایش داده‌است.

یکی از دلایل اهمیت این موضوع، آسیب‌پذیری بیشتر کودکان در فهم حریم خصوصی و آگاهی از مسائل پیرامون آن است. برای مثال در ساده‌ترین شکل این آسیب‌پذیری، ممکن است سیاست‌های حریم خصوصی در شبکه‌های اجتماعی به زبانی غیر از زبان مادری به کودکان و نوجوانان نمایش داده شود که مسلماً توسط کودک به خوبی درک نمی‌شود.

نقش والدین در برقراری امنیت و حریم خصوصی کودکان در شبکه‌های اجتماعی

با توجه به آسیب‌پذیری کودکان در فضای مجازی، مرکز مدیریت امداد و هماهنگی عملیات رخدادهای رایانه‌ای (مرکز ماهر) اعلام کرد: نیاز است تا با آموزش درست به کودکان و آگاه‌سازی آنها پیشگیری‌های لازم از اتفاقات احتمالی و سوءاستفاده‌ها به عمل آید.

براساس اعلام مرکز ماهر، طیف اینگونه آموزش‌ها، از آموزش کودکان راجع به هویت مجازی آن‌ها و ماندگاری اطلاعات منتشر شده از آن‌ها در فضای مجازی تا آگاه‌سازی والدین از چگونگی فرآیندهای کنترلی کودکان گسترده است. همان‌طور که مشهود است، نقش والدین و آگاهی آن‌ها در برقراری امنیت و حریم خصوصی کودکان در شبکه‌های اجتماعی انکار ناپذیر است؛ برای مثال، مادامی که والدین ندانند که دستگاهی که برای بازی کودک خود تهیه کرده‌اند، توانایی اتصال به اینترنت و احیانا عضویت در گروه‌های بازیکنان یک بازی خاص را نیز دارد، نمی‌توانند کنترل‌های لازم را نیز انجام دهند.

سن مجاز کودکان برای ورود به شبکه‌های اجتماعی ۱۶ سال تعیین شد

تصویب قوانین جدید در اروپا در راستای افزایش حداقل سن مجاز کودکان برای حضور در شبکه‌های اجتماعی از ۱۳ سال به ۱۶ سال در اواخر سال ۲۰۱۵، نشان‌دهنده وجود نگرانی‌هایی در سایر کشورها در مورد استفاده کودکان از شبکه‌های اجتماعی است. علاوه بر این، طی یک نظرسنجی که در ژوئن ۲۰۱۴ در اسپانیا انجام شد، نشان داده شد که درصد قابل توجهی از والدین، از حضور کودکان ۱۰ تا ۱۷ ساله خود در شبکه‌های اجتماعی و قرار دادن اطلاعات شخصی در دسترس عموم، جلوگیری به عمل آورده و یا فعالیت‌های کودکان توسط والدین نظارت می‌شود. نتایج این نظرسنجی در نمودار زیر قابل مشاهده است:

مرکز ماهر با هشدار در مورد اینکه اطلاعات شخصی کودکان همانند اطلاعات شخصی بزرگسالان، در حال تبدیل شدن به یک کالای تجاری است اعلام کرد: طبق مطالعات انجام شده توسط تیم تحقیقاتی دکتر اگنس نارین، ۹۵ درصد نوجوانان انگلیسی نگران این مسئله هستند که اطلاعات شخصی‌شان در اختیار تبلیغ‌کنندگان یا وبگاه‌های دیگر قرار بگیرد. همچنین از حدود ۴۰ وب‌گاه محبوب کودکان، تقریباً دو سوم آن‌ها اطلاعات شخصی کودکان را (بعضاً به صورت انتخابی) برای دسترسی به بخش‌های مشخصی از وب‌گاه درخواست می‌کنند. از نظر نوع اطلاعات، ۷۰ درصد این وب‌گاه‌ها نام، ۵۳ درصد رایانامه، ۴۳ درصد تاریخ تولد، ۴۰ درصد کد پستی، ۲۴ درصد آدرس و ۱۳ درصد شماره موبایل را درخواست می‌کنند.

برخی کسب‌وکارها کودکان را توسط تحقیقات، کوئیزها و مسابقات هدف قرار می‌دهند و برای مثال اطلاعات شخصی آن‌ها را مثل اطلاعات خانواده و دوستانشان، بدون رضایت و آگاهی والدین جمع‌آوری می‌کنند. دورنمای برنده شدن یک جایزه یا دریافت یک سرویس رایگان یا دریافت تخفیف، می‌تواند انگیزه کافی برای ارائه اطلاعات شخصی را ایجاد کند. گزارش کمیته حریم خصوصی دفتر استرالیا (Australian Office of the Privacy Commissioner) نشان می‌دهد که جوانان استرالیایی علاقه زیادی دارند تا جزئیات شخصی خود را به منظور دریافت جوایز یا تخفیف دریافت کالا یا سرویس، ارائه دهند. حال آنکه اغلب این پیشنهادات، در اصل اغوایی برای دریافت اطلاعات شخصی است.

کودکان داده‌های شخصی خود را دست کم می‌گیرند

به دلیل آن‌که ممکن است کودکان مدل تجاری بسیاری از سرویس‌های اینترنتی مانند شبکه‌های اجتماعی و انجمن‌های برخط را به درستی درک نکنند، رغبت کسب‌وکارها به داده‌های شخصی خود را دست کم می‌گیرند. کاربران اغلب از وجود یک بازار دوجانبه آگاه نیستند که به وسیله آن از یک طرف ارائه‌دهندگان خدمات برخط، سرویس‌هایی را پیشنهاد می‌دهند و از طرف

دیگر تجارت خود را بر اساس اطلاعات شخصی کاربران انجام می‌دهند. وقتی کودکان از چنین سرویسی استفاده می‌کنند، چالش اصلی ارائه اطلاعات کافی در مورد اهداف و حوزه استفاده از داده‌های شخصی و همچنین دریافت رضایت از والدین است. علاوه بر این، تنظیمات پیش‌فرض به‌ندرت در حالت بالاترین سطح حفاظت از حریم خصوصی برای کاربران، از جمله کاربران کم سن و سال (کودکان) قرار می‌گیرد. در نهایت، کودکان و والدین آن‌ها با مشکلات مختلف و پیچیده تنظیمات حفظ حریم خصوصی مواجه هستند.

به طور کلی خطرهایی که متوجه حریم خصوصی کودکان است، در کشورهای مختلف متفاوت بوده و به جو حاکم در جامعه، معیارهای فرهنگی و شرایط فیزیکی مانند میزان دسترسی به اینترنت بستگی دارد.

مرکز ماهر تاکید کرد: از آنجا که با یک نگاه گذرا در جامعه خود، متوجه حضور پررنگ کودکان در شبکه‌های اجتماعی و مهارت بالای آن‌ها در استفاده از وسایل ارتباطی مشاهده می‌شویم، لازم است که آموزش‌های لازم در مورد خطرات موجود و نحوه استفاده صحیح از این امکانات و بالطبع تاثیرات منفی استفاده بی‌حد و مرز از خدمات موجود در اختیار کودکان و حتی والدین قرار گیرد. چه بسا والدین نیز به عنوان الگوی اصلی کودکان خود، در حین آموزش به آن‌ها، با خطرات و اصول موجود در حوزه حفاظت از امنیت و حریم خصوصی آشنا تر شوند و در نهایت اعتلای کل اقبال جامعه حاصل شود.